

Spanair i els 4.000 treballadors

Dc, 1/02/2012 per Josep Maria Car...

[Minoria creativa](#)

No estic d'acord amb el tancament de Spanair. Desconec si l'empresa estava ben gestionada o no. Desconec el seu model de "negoci". Com a viatger i usuari de les seves línies, em sorprenien la qualitat dels seus serveis - d'alta qualitat, ben lluny de Vueling o Ryanair- i, també, algunes destinacions que m'imaginava poc rentables. Desconeixia la magnitud de les inversions i els préstecs públics, i les denúncies d'algunes companyies -per cert, curiosament les mateixes companyies que obliguen les nostres administracions a què les subvencionin abastament- per competència deslleial davant de la Unió Europea. Francament, ho desconec.

Però després de les inversions públiques, després de l'aposta del nostre país per aixecar una companyia aèria amb projecció internacional, el camí no és aquest. La solució no és deixar més de 4.000 treballadors a l'atur, la solució no és deixar que el nostre aeroport quedi en mans, de fet, de companyies que només funcionen sota la lògica de l'especulació. Altres països han viscut crisis similars i hi han trobat solucions. Recordem la crisi de Swissair i l'aparició posterior d'Air Swiss, la crisi de Sabena i l'aparició de Brussels Airline, la crisi d'Alitalia i la lògica intervenció del govern italià, els problemes d'Air France. S'imaginem vostès què passaria si visquéssim una crisi similar amb Iberia?

No ens podem permetre posar més de 4.000 treballadors més a l'atur. No ens podem permetre que Barcelona perdi un instrument legítim per promoure la nostra internacionalització i centralitat en un món cada vegada més global. No. El cost social és inacceptable i la pèrdua de la nostra capacitat col·lectiva està en joc. No podem caure en les lògiques del discurs de la "lliure competència" que sovint només amaguen aquells que volen afavorir les grans companyies que pretenen assolir posicions de monopoli.

Canviem la gestió, el nom, precisem el model de negoci, però tenim dos béns a protegir: els treballadors i les seves famílies i el nostre projecte de país. Un país amb ambició, amb decisió, amb voluntat de ser. Amb capacitat de vèncer els paranys que dia darrere dia ens trobarem.

Les anomenades lleis del mercat no poden condicionar el nostre futur.